

gøre« behandlingen af sagen i konfliktråd og en fare for, at parterne ikke længere opfatter konfliktrådene som uafhængige af det almindelige retssystem. Advokater bør derfor ikke kunne deltage som bisiddere, naturligvis bortset fra hvis den pågældende ikke deltager som bisidder i kraft af at være advokat, men f.eks. fordi pågældende er en af parternes nære pårørende.

Da parternes deltagelse i konfliktråd sker frivilligt, forudsætter en bisidders deltagelse både forurettedes og gerningsmandens samtykke.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 102-103.

3.5.5.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og anbefalinger, og hvis lovforslaget vedtages, vil den nærmere tilrettelæggelse af konfliktrådsordningen ske i overensstemmelse hermed. Justitsministeriet agter i den forbindelse at fastsætte regler om deltagelse med bisidder i konfliktråd, herunder om at en advokat ikke kan deltage som bisidder i konfliktråd, medmindre den pågældende ikke deltager i sin egenskab af at være advokat, jf. lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

3.6. Fortrolighed og vidnepligt

Udvalget anfører, at det er en afgørende forudsætning for en vellykket mægling i konfliktråd, at parterne er villige til at åbne sig og tale frit, og at parterne ikke er tilbageholdende med at udtale sig om eventuelt følsomme forhold under konfliktrådet af frygt for, at oplysningerne bliver videregivet til uvedkommende.

3.6.1. Mægleren

3.6.1.1. Efter straffelovens § 152 straffes den, der virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på den, som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med en offentlig myndighed, jf. straffelovens § 152 a.

Efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, har den, der virker inden for den offentlige forvaltning, tavshedspligt efter straffelovens § 152, bl.a. når hemmeligholdelse er nødvendig for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Det må efter udvalgets opfattelse antages, at mæglerne efter udvalgets forslag til organisering af konfliktrådsordningen vil være omfattet af straffelovens regler om tavshedspligt, idet den pågældende virker i offentlig tjeneste eller hverv. For at imødegå risikoen for, at parterne er tilbageholdende med at udtale sig under mæglingen, og som følge af den centrale betyd-

ning af mæglerens tavshedspligt i forbindelse med et konfliktråd, bør der efter udvalgets opfattelse fastsættes en udtrykkelig bestemmelse herom i en ny konfliktrådslov.

Udvalget finder endvidere, at en mægler i konfliktråd som udgangspunkt bør være udelukket fra at afgive vidneforklaring om oplysninger, der er fremkommet under mæglingen, hvis en sag, der har været behandlet i konfliktråd, efterfølgende skal behandles i en straffesag med vidne- og bevisførelse. Dette svarer til, hvad der gælder for retsmæglere (og advokater og læger) i medfør af retsplejelovens § 170, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan de nævnte personer ikke afkræves vidneforklaring om det, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, mod dens ønske, som har krav på hemmeligholdelse. Efter § 170, stk. 2, kan retten dog pålægge de pågældende at afgive vidneforklaring, når forklaringen anses for at være af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettige til, at forklaring afgives.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 121-123.

3.6.1.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

3.6.2. Parterne og øvrige deltagere i konfliktråd

3.6.2.1. Udvalget har overvejet, om der bør fastsættes særlige regler, som indebærer, at parterne og øvrige deltagere i konfliktrådet, herunder personer, som deltager på vegne af eller sammen med forurettede, ikke må videregive oplysninger, der er kommet frem under mæglingen.

Det er udvalgets opfattelse, at det er væsentligt for en vellykket konfliktrådsbehandling, at parterne kan stole på, at de oplysninger, der kommer frem under mæglingen, ikke uden videre bliver videregivet til andre. Udvalget finder det vigtigt, at parterne sammen med mægleren i konfliktrådet indledningsvis drøfter spørgsmålet om fortrolighed og indgår en aftale om fortrolighedens nærmere omfang. En sådan aftale bør også omfatte andre personer, der deltager i mæglingssmødet, herunder nære pårørende og bisiddere. Udgangspunktet bør være, at oplysninger, der fremkommer under konfliktrådet, er fortrolige, dvs. at de ikke frit kan videregives, medmindre parterne aftaler andet.

Hvis en oplysning i øvrigt er offentligt tilgængelig, bør det forhold, at oplysningen indgår i en konflikt-